

वा० रा०

॥ ५७ ॥

अभिदुद्रावेति ॥ अंतर्धानं हित्वेतिशेषः ॥ २५ ॥ भीमसंकाशां भीमहूपां ॥ २६ ॥ अभिपूजयन् अडभावआर्पः ॥ सहस्राक्षः विश्वामित्रमुवाचेत्यन्वयः ॥ २७ ॥ किमुक्तवतस्तदाह ॥ मुनेइति ॥ २८ ॥ तोषितावयमितिशेषः ॥ अनेनकर्मणा त्वत्प्रवर्तितताटकावधहूपेण ॥ स्नेहंदर्शय मदीयोयमातःशिष्यइतिस्नेहमूलं व्यापारंप्रवर्तय ॥ तमेव व्यापारमाह ॥ प्रजापतेरिति ॥ २९ ॥ तपसा ज्ञानेन बलेनचभूतः पूर्णः ॥ तेतवदानस्य पात्रभूतश्चराधवः अतस्तस्मैकृशाश्वपुत्रान्विवेदय ॥ तथालब्धानामेवास्त्राणांकार्य

अभिदुद्रावकाकुत्स्थंलक्ष्मणंचविनेदुषी ॥ तामापतंतींवेगेनविक्रांतामशनीमिव ॥ २५ ॥ शरेणोरसिविव्याधपपातचममारच ॥ तां हतांभीमसंकाशांदृष्ट्वासुरपतिस्तदा ॥ २६ ॥ साधुसाध्वितिकाकुत्स्थंसुराश्चाप्यभिपूजयन् ॥ उवाचपरमप्रीतःसहस्राक्षःपुरंदरः ॥ २७ ॥ सुराश्चसर्वेसंदृष्ट्वाविश्वामित्रमथाब्रुवन् ॥ मुनेकौशिकभद्रंतेसेंद्राःसर्वेमरुद्गणाः ॥ २८ ॥ तोषिताःकर्मणाग्नेनस्नेहंदर्शयराघवे ॥ प्रजापतेःकृशाश्वस्यपुत्रान्सत्यपराक्रमान् ॥ २९ ॥ तपोबलभूतोब्रह्मनूराघवायनिवेदय ॥ पात्रभूतश्चनेब्रह्मंस्तवानुगमनेरतः ॥ ३० ॥ कर्तव्यंमुमहत्कर्मसुराणाराजमूनुना ॥ एवमुक्त्वासुराःसर्वेजग्मुर्दृष्ट्वाविहायसं ॥ ३१ ॥ विश्वामित्रंपूजयंतस्ततःसंध्याप्रवर्तते ॥ ततोमुनिवरःप्रीतस्ताटकावधतोपितः ॥ ३२ ॥ मूर्धिराममुपाधायइदंवचनमब्रवीत् ॥ इहाघरजनीरामवसामशुभदर्शन ॥ ३३ ॥ श्वःप्रभातेगमिष्यामस्तदाश्रमपदंमम ॥ विश्वामित्रवचःश्रुत्वाहृष्टोदशरथात्मजः ॥ ३४ ॥ उवासरजनींतत्रताटकायावने सुखं ॥ मुक्तंशापंवतंतच्चतस्मिन्नेवतदाहनि ॥ रमणीयंविबभ्राजयथाचैत्ररथंवनं ॥ ३५ ॥ निहत्यतांयक्षसुतांसरामःप्रशस्यमानः सुरसिद्धसंघैः ॥ उवासतस्मिन्मुनिनासहैवप्रभातवेलांप्रतिबोध्यमानः ॥ २६ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० वा० षड्विंशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥

क्षमत्वमितिभावः ॥ अनुगमने शुश्रूषणे दृढनिश्चयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पूजयंतस्तुवंतो जग्मुरित्यन्वयः ॥ प्रवर्ततेइत्यस्य स्मेतिशेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ मुक्तशापं अपगतोपद्रवं ॥ यद्वा लब्धशापयाताटकयामुक्तं ॥ ३५ ॥ प्रभातवेलांप्रतिबोध्यमानइति ॥ विश्वामित्रेणेत्यादि जजागरेतिशेषः ॥ ३६ ॥ इतिरा० वा० वा० षड्विंशःसर्गः ॥ २६ ॥

वा० कां०

॥ ५७ ॥